

לקראת שבת לכו ונלכה

חיזוק שבועי "והשיב" שבת פרשת ויקרא תשפ"ה

בס"ד

"עד שיאמר רוצה אני" רצונו הפנימי של כל יהודי הוא לעשות רצון ה'

– הקרבת הנפש עצמה. הרי אין הקב"ה חפץ בבשר ודמים, אלא ש"אדם כי יקריב מכס" – שיקריב מעצמיותו, שיהיה הוא הקרבן בהתבטלות לרצון ה', וכדברי ה'בעל התניא' זיע"א (ליקוטי תורה, ויקרא ד"ה אדם כי יקריב): "הקרבת הקרבן היא עבודת האדם להעלות את נפשו הבהמית ולמסור אותה לקדושה".

בעצם הבאת הקרבן מבטא את עבודת ההתקרבות לה', גילוי הרצון האמיתי שטמון בכל יהודי. "לרצונכם תזבחו" פירושו שאין זו כפיה חיצונית, אלא הבאת הרצון הפנימי לידי גילוי. בעומק הדברים, כל יהודי הוא כבר מלא ברצון לה', רק שצריך לגלותו ולהוציאו אל הפועל. וכאשר מאירים עליו באור של תורה וחסידות, הרי הוא עומד לפני ה' ואומר "רוצה אני" מתוך פנימיות נפשו.

הבעש"ט הק' זיע"א לימד אותנו להסתכל על כל יהודי בעין טובה, לראות את הנשמה הטהורה שבו ולא להירתע מהקליפות החיצוניות. וכמאמר הבעש"ט זיע"א (צוואת הריב"ש, יח): "כל יהודי בתוכו מלא רצון ואהבה להשי"ת, אלא שצריך לעוררו". כמו"כ בספר התניא (פרק יח) מבואר כי גם היהודי הרחוק ביותר, בעת מבחן של מסירות נפש, מגלה לפתע את אהבתו לה' שלא נעלמה מעולם. הרי אין זה חידוש אלא גילוי של מה שהיה קיים כל העת בפנימיותו.

המסר שנוגע לנו, כהורי ילדים מתמודדים, עלינו לדעת, שלא לאבד תקווה חלילה. הילד שלנו הוא חלק אלוקי ממעל, נשמתו בוערת באהבת ה', רק שהיא מוסתרת ברגעים מסוימים. התפקיד שלנו הוא להמשיך להאיר עליו באהבה, בסבלנות ובאמונה, להאמין ולהביט בהם בעין טובה, ולסייע להם לחשוף את הנשמה המאירה הטמונה בהם. ולזכור שהרצון האמיתי והפנימי שלו הוא לעשות רצון ה' ובבוא היום יתגלה לעין כל ויאמר בגלוי "רוצה אני!"

בברכת שבת שלום ומבורך – א גוטן שבת!

חומש ויקרא נקרא בפי חז"ל 'ספר תורת כוהנים' שבו מתעסקים בדיני עבודת הכוהנים בבית המקדש. פרשותינו מתחיל בסדר הקרבת הקרבנות, את דרך ההתקרבות של האדם אל בוראו. וכבר בפסוק הראשון נדרש הכתוב: "אָדָם פִּי יִקְרִיב מִקָּם קָרְבָן לַה'" (ויקרא א, ב) – ללמדנו כי הקרבן אינו רק עניין של מעשה חיצוני, אלא הקרבה פנימית של האדם עצמו אל ה'. בקרבנות נאמר (ויקרא א, ג) "יקריב אותו לרצונו", ודרשו חז"ל (ערכין כ"א, א) "יקריב אותו" מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו, ת"ל "לרצונו" הא כיצד, כופין אותו "עד שיאמר רוצה אני". מכאן למדו רבותינו ז"ל כי בכל יהודי טמון רצון פנימי לעשות רצון קונו, אף אם מבחוץ נדמה כי אינו חפץ בכך. הרצון הזה, שהוא עצם מהות נשמתו, אינו מתבטל לעולם אלא יש רק לגלותו ולמשכו מן ההעלם אל הגילוי.

לכאורה, מושג שאחרי הכפייה הוא אומר 'רוצה אני' אינו מובן, כי 'הרצון' נראה שרק מגיע אחרי הכפייה, וא"כ אינו "רצון אמיתי"? אלא מובא בספרי חסידות יסוד גדול, שבכל יהודי טמון ניצוץ אלוקי, חלק א-לוה ממעל ממש (תניא, פרק ב). נשמתו שייכת בטבעה לעבודת ה'. אלא שהיצר הרע והעולם הגשמי עלולים להסתיר את הרצון הזה ולכסותו בערפל. אבל ברגע שתחפוץ הנשמה לפרוץ את מחיצות הגוף, מיד תצא לאור כמאמר הכתוב (ישעיהו כו, ט): "נְפִשֵׁי אֱוִיתֶיךָ בְּלִילָה אֶף רוּחִי בְּקִרְבִי אֶשְׁחַרְךָ" וגו'.. וזהו עומק ענין "עד שיאמר רוצה אני" – אין זו כפיה חיצונית חלילה, אלא גילוי של הרצון האמיתי שטמון בתוכו של כל יהודי. ברגע שמסירים את ההסתרה, הרצון האמיתי נחשף ומאיר.

ענין הבאת קורבנות מבטא את התבטלות האדם לפני ה'. כאשר אדם מביא קרבן, הוא כאילו מקריב את עצמו, את רצונותיו, את תאוותיו, ומבטל אותם לרצון העליון. הקרבן הוא גילוי הרצון האלוקי השוכן בלב האדם. וכך מפרש הרמב"ן (ויקרא א, ט): "יעשה האדם עצמו כמי שמוסר נפשו וגופו לפני ה'". וכמבואר בספרי חסידות כי עיקר הקרבן הוא "ונפש כי תקריב" (ויקרא ב, א)

<<< הפצת העלון לזיכוי הרבים נתרם: לענין הרחיק בעל האהבה ישראל מאפסא זיע"א >>>
נלביע די ניסן תקפ"ה | נתרם לזכות התורה ומשפחתו שיחיי

להצטרפות לקבלת העלון במייל ולהנצחות: 3137526@gmail.com

משפחת "והשיב" – הבית החם להורים לנוער מתמודד
קו המערכת – "והשיב" | השארת הודעות: 02.313.7526

קו החם • ייעוץ והכוונה • סדנאות • קבוצות תמיכה • כינוסי חיזוק • חיזוקים שבועיים